

Гласник Удружења Ложаца Државних Железница у Београду
Glasnik Udruženja Ložaca Drž. Železnica u Beogradu. — Glasilo Udruženja Kurjačev Drž. Železnica v Beogradu
 Kancelarija Udruženja i redakcija lista nalaze se pri ložionici državnih železnica Beograd. Čekovni račun br. 56551.

ГОД. X

Излази 12 пута у години.
 Поједини број 1 динар
 Годиш. претплата 12 дин.

Izlazi 12 puta u godini
 Pojedini broj 1 dinar
 Godiš. pretplata 12 din.

Ishaja 12 krat v letu
 Posamezna številka 1 din.
 Letna naročnina 12 din.

Београд, 1 септембра 1933 г.
 Beograd, 1 septembra 1933 g.
 Beograd, 1 septembra 1933 g.

Број 9

Слава пододбора Кичево

Обласна Управа Београд

Пододбор Удружења ложача држ. жел. и бродова у Кичеву прославио је крсну славу свог патрона „Св. Огњену Марију“ на дан 30 јула у просторијама ложионице Кичево.

Верски обред и сечење колача почео је у 10.30 који је извршио парох кичевске цркве г. Зарије.

Након свршетка верског обреда председник Пододбора Брозовић одржао је један пригодан говор у коме је изнео циљ и рад Удружења ложача, који су себи изабрали за свог патрона „Св. Огњену Марију“ као симбол огња. На завршетку свог говора Брозовић се је обратио госп. Ивану

Цезарцу шефу ложионице да му се јавно захвали као сараднику Удружења и идејном творцу прошлгодишње као и овогодишње славе Пододбора.

Сечењу колача и верском обреду присуствовали су претставници свих надлештава у Кичеву као што су: г. г. командант места, командант војног округа, командант 12 пука са својим официрима, начелник среза Кичевског, председник општине, управник поште са својим персоналом, затим г. г. судије првостепеног суда, доктори и адвокати града Кичева, као и остало многобројно грађанство.

По свршеном верском обреду приређена је закуска за многобројне госте, који су у пријатном расположењу провели дан до касно у вече.

Као и прошле, тако и ове године највећу захвалност, да је наша овогодишња слава заузела овако импозитне размере и учинила овако одличан утисак на званичне претставнике, као и на остало грађанство, дугујемо нашем шефу ложионе госп. Ивану Цезарцу, који је својим хуманим и племенитим срцем настојавао да нас помогне материјално и морално.

Такође нас је нарочито помогао као увек, а нарочито приликом славе госп. Раде Дудук машиновођа ове ложионе, који је, премда није члан нашег Удружења, приложио знатан прилог за одржавање наше славе,

Наши агилни чланови приређивачког одбора

Сечење колача.

постарали су се да је и ове године слава протекла у најбољем реду и била на достојној висини и да су наши драги гости однели одличан утисак са славе гаравог ложача. Домаћин овогодишње славе био је Петровић Вељко ложач а за идућу годину примио се Митровић Мирко такође ложач.

Председник Пододбора
Брозовић

Из Обласне Управе Суботица.

Дана 30. јула о. г. Обласна управа Удружења ложача у Суботици, прославила је, у просторијама дома Удружења машиновођа своју крсну славу-патрона св. Огњену Марију, на врло леп и свечан начин. Домаћин славе био је госп. инж. Адам Шијачки, шеф ложионице у Суботици.

Овој слави између осталих присуствовали су: г. г. инж. Лазар Марковић, пом. Директора Обл. дирекције, Др. Плавшић Коста, саобр. лекар, инж. Мосусов Борис, шеф вуче, инж. Исаковић Љубомир, шеф општег отсека машинског одељења, Драгић Бранко, шеф отсека, с к. одељења, Мирковић, шеф станице Суботица и његов помоћник Јаковљевић, Тома Поповић управник царинарнице, Јовановић Драги, капетан и др.

Сечење колача обавио је свештеник г. Лудајић, који је после сечења колача одржао леп и пригодан говор, похваљујући и честитајући славу као и саму замисао што су до ње дошли, да сви ложачи, без обзира на веру, скупа прослављају крсну славу, затим је пожелио најлепши успех у раду Удружења.

После њега одржао је говор домаћин славе г. инж. Адам Шијачки, захваљујући се свештенику г. Лудајићу на лепим жељама. Затим је изнео рад и циљ Удружења ложача, као и сами позив и струку ложача, истичући да је ложачки позив најтежи, да се од ложача тражи напорни, физички и савестан рад, и да се за ложаче постављају само они људи који су здрави и у сваком погледу исправни. Другим речима кад се неко узима за ложача увек се са сваке стране гледа на његову исправност и способност. Дакле, ложачи су људи, службеници држ. саобр. установа, који заслужују признање.

После њега, а у име удружења Ј. Н. Ж. Б. честитао је славу и пожелио успех у раду г. Лакићевић Миращ, шеф стовариштва лож. Суботица. Затим је у име особља ст. Суботица г. Јаковљевић такође честитао је славу и пожелио успех, а у име Удружења мвођа Марковић Ђорђе секретар тога Удружења и чиновник Машин. одељења.

После овога домаћин славе г. инж. Адам Шијачки захвалио се топлим и бираним речима предговорницима на лепим жељама и честиткама.

После овога гостима је приређена лепо спрем-

љена закуска, те је потом настало другарско весеље. Око 16 сати г. инж. Љуб. Исаковић, шеф општ. отсека М. О. наздравио је домаћину славе и ложачима, називајући их друговима, нагласивши да и он има испит за ложача и да се с тиме поноси и да много цени и воли ложаче-црне гаравце, који са вољом и истрајношћу врше ревностно и савесно своју напорну службу.

Веселе, које је протекло у најлепшем, и без-прекорном реду, трајало је до у ноћи, када су се гости и другови разишли кућама. Ови последњи само за мало да би сутра опет узели лопату у шаке и обављали своју позвану, напорну и физичку дужност.

И сада је Обл. управа удружења ложача доказала, да уме ценити, волети и поштовати, а кад затреба и животе дати. Суботица је северна тачка наше границе, браник наше велике Југославије, али ложачи, без обзира на веру, сви су заједно, у једно удружење, прибијени један уз другог да у сваком тренутку помогну Краљу и Отаџбини, а тиме се помаже и Установи којој служи.

Управа

Поводом измене закона о држав. саобраћајном особљу.

„Проклета била земља, родиће ти коров и осат и ти ћеш у зноју лица свог, зарађивати хлеб свој“.

Ову страшну клетву изрекао је Бог над нашим прасцем Адамом, када је исти, по наговору прамајке Еве, причинио први грех у рају. Према казивању Библије, ова клетва има да остане на роду човечјем све до дана Страшнога Суда.

Ваљда нико на свету, а поготово на нашим железницама и бродовима не зарађује себи кору хлеба са толико крвавога зноја, као што га зарађујемо ми ложачи. Сваки наш залогај хлеба заливен је млазевима зноја, који систематски црпе из тела нашу животну снагу.

Неоспорна је чињеница, а то признају и сами меродавни фактори да баш ови млазеви нашег зноја чине основ у просперитету државних железница и речног саобраћаја, а самим тим и у целокупној државној привреди, пошто су железнице и речни саобраћај стожер око којег се окреће целокупни привредни живот земље.

Међутим, упркос томе што се са меродавних места лепим речима признају наши огромни напори, упркос томе што се признаје да је наш проливени зној од еминентног значаја по економско-привредни просперитет државне заједнице, ипак према Закону о држ. саобр. особљу и као законским одредбама, прописима и правилницима, у

колико се односе на гаравог ложаца, не одговара награда његовом напорном и тешком раду.

Док се сви остали службеници државно привредних установа, упркос тешке економске кризе, налазе у доста повољнијем положају, дотле ложац држ. железница и бродова проводе један живот који може да разуме само онај, који је тај живот опробао на својим властитим леђима.

Даноноћна напорна служба, којој нема примера у осталим професијама, одузима ложацу сав смисао живота, и под утицајем тих напора ложац постаје само један механизам као што је механизам локомотиве и брода и тако проводи свој живот. На супрот толиком самоодрицању ложац је, било у погледу радног времена, било у погледу материјалне награде као и у погледу осталих бенефиција, увек на последњем месту, премда је баш ложац тај, који својим најтежим радом доприноси напретку и просперитету државно-привредних установа, од којих у главноме зависи економско благостање з.м.е.

Постојећи Закон о држ. саоб. особљу сврстао нас је у ред оних, чија се служба ничим не може упоредити са службом ложаца. Дали се може упоредити служба кондуктера, манипуланта, кочничара и маневристе са службом ложаца? Не, јер је између њихова рада и рада ложаца у погледу напора, огромна разлика.

У првоме реду радно време ложаца код сваког путовања дуже је за 40% од радног времена горе наведених службеника и друго, сама природа службе ложаца у погледу физичких и умних напора ничим се не може упоредити са службом напред наведених службеника. Док кондуктер иде из класе у класу, а манипулант се удобно завалио на кожно канабе, и док је кочничар сео у његову кочницу, дотле ложац на локомотиви, у ово летње доба на врућини од 50 цел. степени топлоте, пржен од ватре и сунца, без предаха обавља један од најнапорнијих радова, који изискују максимум физичких па и умних снага. А за ложаца на броду, уопште не постоји перо које би могло описати ону паклену атмосферу у којој он, топећи се од врелине, гута загушљиве гасове и прашину, обављајући свој огромно напоран рад, без којег се брод неби покренуо. Упоређење између напора његове службе и службе осталих службеника на броду уопште је немогуће. Напослетку, колико год се од ложаца изискује више напора у погледу физичког рада, толико се од њега тражи и теоретско знање.

И сада поставља се питање дали могу бити животне потребе ложаца исте као што су животне потребе осталих службеника? Па било то у погледу одржавања животне енергије, било у погледу набавке одела, било у погледу осталих животних потреба.

На сва ова постављена питања намеће се само

један објективан одговор: „Немогу“. Животне потребе ложаца у сваком, напред наведеном, погледу исто толико су веће, у колико су већи и његови напори у служби. То већ сам природни закон диктује.

Међутим, као што је већ напред речено, постојећи Закон о држ. саоб. особљу поставио нас је на најниже место, а самим тим наше материјално обезбеђење не одговара нашим животним потребама, а не одговара ни ономе, што ложац даје од себе за добро свију. (Код овога нарочито су повођени ложац и дневничари).

Да би се поправило ово наше стање, поднели смо већ безброј претставки и резолуција меродавним факторима, у којима смо изнели наше тешко стање у погледу материјалних а нарочито радних услова и молили смо да се исти поправе. Међутим у већини случајева добили смо одговор, да се то може учинити само приликом измене закона о држ. саоб. особљу.

Пошто је сада та измена, по нашем чувењу, у изгледу, поднели смо нашу претставку у којој смо тражили извесне измене у Закону о држ. саоб. особљу, измене које би бар донекле поправиле наше прилике у погледу живота и рада. Надамо се, да нашу претставку у погледу измене закона неће постићи судбина ранијих резолуција и да иста неће остати тако рећи мртво слово на хартији.

Ј. З.

Из пододбора Крушевац

Обласна Управа Београд

Овај Пододбор сматра за своју дужност да преко нашег јавног гласила изнесе пуно признање онима, који цене и уважавају велике напоре, које улажу ложац у борби за економско и привредно благостање земље.

У ложионици Крушевац, од постанка и оснивања нашег Пододбора, ствари су се много измениле у корист нас ложаца; благодарећи пуном разумевању тешке ложацке службе од стране нашег првог претпостављеног старешине, шефа ложионице госп. инж. Отмара Ваинхепла.

Осим тога уступљене су нам просторије за нашу друштвену читаоницу и канцеларију са намештајем. И осталим нашим оправданим потраживањима излазило се је увек у сусрет, ако је било за то стварне могућности.

Разумевање и истинско старање о нама од стране нашег претпостављеног старешине, даје нам побуде, да и ми са наше стране уложимо сав труд, да се својим радом у званичној дужности покажемо до крајности пожртвовани, како би се својим радом бар до неке одужили смиљеном старешини.

Осим тога, као што је речено сматрамо за своју дужност да овим путем изразимо нашу ја-

вну захвалност, а поред тога да искрено зажелимо да и остали наши чланови, односно Пододбори добију сличне старешине, који би својим разумевањем олакшали наше тешкоће, а самим тим дали нам потстрека у нашој тешкој служби, што би свакако било само у интересу саме железничке установе.

Секретар,
Миодраг Милошевић

Претседник,
Милован Јовановић

Конгрес удружења возовођа манипуланта и кочничара

(Овај чланак ради недостатка простора није могао изићи у прошлом броју листа.)

На дан 9. јуна о. г. одржан је годишњи конгрес горе поменутог Удружења, у просторијама кафане „Топлица“ код Мостара, где се налаз едруштвене просторије Удружења. Централна управа Удружења возовођа, позвала је и наше Удружење, да преко свог делегата присуствује њиховом конгресу, па је у томе циљу делегиран од стране нашег Удружења секретар Централне управе Јосип Зупанц, који је присуствовао њиховом конгресу.

Конгрес је отворен у 9 часова пре подне и према дневном реду функционери Цент. управе поднели су извештај о своме раду у прошлој години. На поједине тачке, од стране делетата стављене су извесне примедбе и критике у границама објективности. После дате разрешнице старој управи, прешло се је на бирање нове Управе, па је том приликом изабран за претседника Цент. управе госп. Антоније Јоксимовић, возовођа, за секретара Чедо Лучић, за благајника Светозар Радовановић.

На конгресу биле су заступљене све Обласне Управе преко својих делегата, којих је било од прилике 30 на броју.

Ако се узме у обзир да возовође, манипуланти и кочничари сачињавају огромну већину железничких службеника, намеће се логичан закључак да у прошлости Удружења, код водећих функционера, није било довољно елана, полета и агилности, па услед тога и организација није могла стати на ону висину на којој би према бројном стању службеника оне струке коју Удружење заступа, требала да стоји.

Ново изабраној Управи намеће се тежак задатак темељите реорганизације и ако она у томе успе, на идућем конгресу биће заступљено преко десетину хиљада чланова, преко својих делегата.

Ми најискреније желимо да Удружење возовођа, манипуланта, кондуктера и кочничара стане на једну чврсту основу и да својим стручним и хуманим радом успешно заштити моралне и материјалне интересе својих чланова.

Поменуто Удружење у свему је сродно са нашим Удружењем. Материјална средства која

Удружење прикупља служе искључиво у хумане сврхе. Посмртнине, потпоре и томе слично чине огромне издатке у благајничком билансу Удружења. Посмртнина на члана исплаћује се 2000 дин. на жену 1500 а на дете до 5 година старости 500 дин. а изнад 5 година старости 1000 дин. Из овога може се закључити да програм њиховог Удружења базира на једној завидној социјално-хуманој основи. Конгрес је прошао у савршеном реду и након исцрпљеног дневног реда претседник Јоксимовић закључио је исти у 12 часова.

На завршетку конгреса господин Јоксимовић у своме говору замолио је и нашег делегата да уручи поздрав од стране њиховог Удружења свима ложаџама државних железница и бродова. С наше стране желимо да Удружење возовођа има видног напредка и успеха у својој будућности.

Централна управа Удружења ложаџа.

Записник

Годишње Скупштине Пододбора Скопље, Обласна управа Београд, одржане на дан 6, VIII о, г. са уобичајеним дневним редом.

Скупштини су присуствовали, од стране ложионичке Управе госп. инж. Момчило Момчиловић, помоћник шефа ложионице, а од стране Обласне управе председник исте-гос. Никола Колар.

Скупштину је отворио у 10.30 час. председник пододбора Јанићије Тасић и претставио је делегатима госп. инж. Момчиловића као и председника Обл. управе Николу Колара. Исти су од стране присутних делегата и чланова поздрављени са добродошлицом.

Након тога, председник Тасић даје реч председнику Обл. управе Колару, који у име Обласне управе поздравља Скупштину и уједно моли присутне делегате и чланове да се што боље придржавају реда како би скупштина могла одговорити своме циљу и задатку. Након тога претседник Пододбора г. Тасић, прелази на прву тачку дневног реда бирање претседника, секретара и два оверача записника.

Приликом бирања већином гласова изабрани су: за председника скупштине *Илија Ристић*, за секретара *Велимир М. Пешић*. за оверача записника *Милан Тарамановић* и *Јано Бако*. Председник скупштине даје реч председнику Пододбора *Тасићу*, да исти поднесе скупштини извештај о своме раду у току прошле године.

Јанићије Тасић, у свеме опширном реферату изнео је пред скупштину целокупан рад Пододбора у току године, па је том приликом нарочито нагласио са колико тешкоћа се Управа борила, док је постигао да пододбор Скопље, који је до скоро био потпуно дезорганизован, постигао једну завидну висину на којој данас стоји. У своме

излагању претседник Тасић изнео је скупштини све интервенције, које су учињене како код претпостављених тако и код Обласне управе.

Извештај претседника Тасића примљен је једногласно.

По трећој тачки дневног реда подноси извештај секретар Пододбора *Велимир Пешић*, који између осталог износи:

Да је управа пододбора великим трудом постигла видне успехе, пошто се број чланова попео на једну завидну висину. У нашој Обласној дирекцији односно Управи ни један пододбор нема толики број чланова, као што га има Пододбор Скопље. Извештај секретара примљен је са одобравањем једногласно.

По четвртој тачки дневног реда поднео је свој извештај благајник Пододбора *Јосип Козиња*, који је изнео пред скупштином све новчане издатке Пододбора и поред тога је нагласио да новчани депозит стоји на чување у каси господина Шефа ложионице. Као што је извештај председника и секретара примљен тако је и извештај благајника од стране скупштине примљен са одобрењем. Након тога следи и извештај претседника Надзорног одбора *Ђуре Тасића*. Он каже да је приликом сваке ревизије нашао новчане предмете у потпуноме реду.

У своме говору, *Ђира Тасић*, износи скупштини, да је рад Управног одбора увек био исправан и у реду. Такође је нагласио да је и он са својим радом и трудом много допринео просперитету Пододбора, па ипак су поједини чланови показали извесно неповерење и критику односно његовог рада. Скупштина је извештај *Ђуре Тасића* примила једногласно и одала видно признање његовом раду.

Након тога дата је од стране скупштине једногласно разнешица целокупној управи и прешло се на бирање нове управе пододбора.

После краће дебате апсолутном већином гласова изабрана је следећа нова Управа:

Претседник Пододбора *Јанићије Тасић*, потпредседник *Сшојадин Аврамовић*, благајник *Петар Срешић*, секретар *Велимир М. Пешић*.

Надзорни одбор: Претседник *Павле Марковић* први члан *Драгутин Станковић* и други члан *Јано Бако*. Заменици Надзорног одбора: *Василије Стефановић* и *Шиле Иван*.

Након избора нове Управе прелази се на осму тачку дневног реда разни предлози молбе, жалбе и т.д.

Сшојадин Аврамовић поставља питање и тражи објашњење зашто друштвени часопис не долази на време.

Након добивеног објашњења *Аврамовић* поставља друго питање: зашто се поново потрже питање неких признаница кад је већ једном решено да се исте пониште? Поводом овога питања

даје објашњење председник Обласне управе *Никола Колар*, који објашњава скупштини да те признанице ни пошто не смеју пропасти, пошто је то друштвени новац, а признанице су још данас у пуној снази и исте се морају безусловно наплатити.

Илија Ристић такође инсистира на томе да се признанице не наплаћују, већ да се пониште. Овај предлог већина делегата енергично одбија и доноси решење, да се признанице морају наплатити. Поводом овога питања развила се опширна дебата и расправа, у којој су нарочито узели учешћа претседник Обласне управе *Никола Колар*, *Велимир Пешић* и *Милан Тарамановић*.

Након донетог решења од стране Скупштине да се признанице морају наплатити јавља се за реч *Вучко Спасић*, који моли Скупштину да реши следеће питање: Он износи Скупштини да је био године 1927 изабран заједно са претседником тадашње филијале као делегат за годишњи конгрес Цент. Управе у Београду, на коме су он и претсееник и присуствовали. Међутим, Обласна управа из неких непознатих разлога није онда њима исплатила дијурну, већ је тек након месец дана послала дијурину филијали. а он ту дијурину није ни до данас примио.

Поводом овог питања узима реч претседник Обласне управе *Никола Колар*, који каже да се мора *Спасићу* исплатити припадајућа дијурина пошто је он приликом поменутог конгреса морао да поднесе трошкове за путовање из свог џепа, а дијурина је од стране Централне управе послата ондашњој филијали. Дијурина ће се наплатити од новца, који се налази у признаницама, а које ће Обласна управа наплатити судским путем, а *Илију Ристића* као ондашњег председника филијале Обласна управа узмеће на одговорност судским путем и наплатити му суму новца коју износи дијурна *Спасића*. Са овим је дискусија по овоме питању завршена.

Након тога претседник скупштине изављује да је дневни ред скупштине исцрпљен.

Устаје претседник Обласне управе *Никола* који у завршном говору поздравља све делегате и чланове и захваљује се истима на њиховој сарадњи на овој скупштини. Са овим скупштина је завршена у 14.30 часова.

Секретар
Велимир М. Пешић

Претседник
Илија Ристић

Оверачи записника:

Милан Тарамановић
Јано Бако

**Ложачи, ширите свој
«Стручни Гласник» и
ступајте у чланство.**

Пододбор Црвени Крст

Обласна Управа Београд.

Записник одржане годишње конференције
на дан 19 јула.

Конференцију је отворио претседник Пододбора Велисав Антић који је према првој тачки дневнога реда поднео свој извештај о раду Пододбора у току прошле године. У своме говору, он је предочио конференцији све напоре, које је Управа Пододбора уложила како би се стање ложача поправило. Многобројне интервенције и претставке у погледу свих могућих питања, као што су: чишћење локомотива, одмор ложача, неуурежене касарне за одмор, неправедно подељене споредне принадлежности и т. д., учињене су од стране Управе како код госп. шефа тако и Обласној управи у Београду. Ако сви ти напори Управе нису донели жељеног успеха Управа зато није крива, пошто је она извршила своју дужност, наспрам чланова. У току говора претседник Антић опоменуо је чланове како је неумесно када поједини чланови воде свакојаке критике у кругу ложационе и на неодређеним местима, а када се одржава седница исти не долазе да изразе своје мишљење тамо где је за то место. Зато он апелује на све чланове да се окану свих критика тамо где није за њих место, већ да долазе на седницу и да тамо сваки изнесе своје жеље. Напошетку Антић се захваљује свима члановима на датом му поверењу на прошлогодишњој конференцији и моли да се место њега за идућу годину изабере нов претседник Пододбора, пошто је њему немогуће да више врши ту дужност.

После извештаја осталих функционера уже Управе прешло се је на бирање нове Управе, па је том приликом једногласно дато пуно поверење старој Управи и тражено да иста и надаље врши своју дужност. Према изричној жељи присутних чланова стара Управа се је поново примила да остане на свом месту и за идућу годину.

Након тога прешло се на питања разних предлога, молби и жалби, па се је поводом тога развила подужа дебата и конферисање.

По исцрпљењу дневног реда, председник Антић још једном се је захвалио члановима на указаном му поверењу и замолио исте да буду свесни своје дужности као чланови Удружења, и да својим радом потпомогну Управу, како би иста могла постићи жељене успехе у корист свију чланова.

Након тога конференција јо завршена у највећем реду.

Управа Пододбора.

Из уредништва

Записник од прошлог конгреса Цент. Управе, као и записник годишње Скупштине Обл. Управе Београд настави ће се у идућем броју листа.

Из Пододбора Винковци Обласна Управа Суботица

I.

Пододбор Удружења ложача Држ. Железница и бродова у Винковцима одржао је дне 17. јуна 1933. год. своју редовну годишњу скупштину, на којој се расправљало о прошлогодишњем раду и о постигнућу успеха у пододбору.

Претседник је отворио седницу и дао реч секретару, који је поднео исцрпан извештај о раду пододбора, из којег се видело да је пододбор радио са пуно воље.

После извештаја секретара поднет је извештај о стању благајне, за који се изјаснио и надзорни одбор, да је потпуно у реду и исправан.

После овога прешло се на бирање нове управе, и присутни су се изјаснили за стару управу, сем измене што је за претседника изабран члан Милић Миливоје.

Скупштини је био присутан и члан Пуалић Данило, претседник Обласне управе удружења ложача у Суботици, који је одржао подужи и леп говор о циљу у раду и успеху удружења, што су присутни са великом пажњом саслушали.

Пододбор Винковци броји 62 члана, а најчестот било је присутно свега 24 члана, што треба замерити.

II.

Поднели су оставке на дужности, које су заузимали у Обласној управи следећи чланови и то: Кулунџић Александар на дужност секретара Управе, на чије место је изабран Рашуо Илија; Мукић Јашо на дужност потпретседника управе, на чије место је изабран Ефимов Никола; Перишић Петар на дужност члана управног одбора, на чије место је изабран Крижанов Стеван. За другог секретара, који до сада није постојао, а да се неби десило исто, што и са Кулунџићем, изабран је Пристов Фрањо.

Нарочито пада у очи мотивација оставке члана Кулунџића, који каже да подноси оставку „из разлога тога пошто је увидио да није за њега, јер није брзо читљив а исто и писмен. Ове дужности се је примио док није упознао дужност коју би требало да врши, јер му пре није био познат рад Удружења“. Ово треба примити са резервом, јер је доста жалосно да један члан непознаје рад једног Удружења чији је члан више година. Разлог овоме је сасвим други, а ова Управа то ни у ком случају неби требала да дозволи. Треба радити: „један за све и сви за једнога“, другим речима треба да радимо за наше Удружење — за све нас, па ћемо тек тада постићи оно зашто смо се, у једно те исто Удружење сакупили и прибили један уз другога. И нећемо у наше Удружење никаквих индивидуалних идеја и покушаја.

Наша правила базирају на принципу солидарног, савесног и корисног рада, да би се по-

стигао циљ удружења и тиме помогло свима члановима и допринело за општу корист како члановима, тако и установи којој служимо, а поврх свега тога једној првој и најмилијој заједници — Држави.

Само у овом духу хоћемо и желимо да радимо и волимо све чланове и пријатеље, који нас искрено у свему томе помажу, и чија помоћ и подршка иде у прилог Удружења, јер неслога разорва Удружење.

Обл. Управа, Суботица.

Записник

Реоовне IX Год. Скупштине Обл. управе у Сарајеву дне 24-VI-1833 год.

(Наставак)

У прошлој години смо основали и тамбурашки збор, са којим се можемо данас служити приликом забава *чајанки* и т. д. и како вам је познато да нисмо могли просперирати са подпорним *Фондом*, то ће данашња Скупштина то питање да решава.

Што се тиче седница и интервенција одржали смо у току прошле године 18 редовних седница, и извршили интервенције: код Министарства Саобраћаја једну, а код Дирекције Сарајево 13 и код Госп. *шефа* ложионице 29. Што се тиче дописа и потраживања наших Подружница није ниједан допис пропуштен да се није на њега одговорило и ако је гласио за интервенцију такођер се је и интервенција извршила. Радиле смо све што смо могли и што нам је закон дозвољавао, за опште добро ложачког staleжа. Све своје слободно време пробавили смо у друштвеним просторијама. Указивали смо помоћи разним Друштвима као и незбринутој деци која се налазе без својих родитеља, па желим другови да буде у будуће бољи рад и напредак у нашем Удружењу и ја вас поздрављам и завршавам свој извештај.

Председник Скупштине *Шефко Концић* пита присутне да ли се прима извештај председника, нашто скупштина једногласно прима извештај.

Добија реч секретар и чита свој извештај што Скупштина прима до знања.

Затим добија реч Благајник и чита биланс колико је новца примио и издао, што се све према билансу слаже.

Добива реч председник Надзорног одбора и изјављује да је рад исправан, што Скупштина прима до знања.

Устаје председник *Јовичић* и моли присутне да буду што краћи у свом говору да не би губили времена, затим износи једно писмо које је стигло прије 14 дана, а на коверти је гласило да се не отвара прије док се не дође на 5 тачку дневног реда: која гласи разрешница старе и бирање нове Управе, и то је довело до сумње да је писмо анонимно, а када је отворено и прочитано видило се да је званично и да се у истоме похваљује рад ове Управе.

Председник Скупштине предлаже да се даде разрешница старој Управи. Потом предлогу се је развила велика дискусија, а у истом моменту улази у салу *Мило-*

ван Милић председник Централне Управе из Београда што је све присутне изненадило и сви су га чланови дочекали кличући *Живио!*

Устаје члан *Појовић* из *Лајковца* и излаже да је нетачно обустављено неким члановима добровољни прилог за *Дом* као и неисправан рад свога пријашњег Повјереника који је сарађивао са Обл. Управом.

На ово одговара *Јовичић* Председник Обл. Управе Сарајево *Појовићу*, штогод се буде нашло нетачности кроз обуставу, то ће се повратити.

Члан *Маријановић* као Повјереник ложионице Сарајево критикује секретара *Јозу Врањеша* за неколико предмета. Секретар *Врањеш* одговорио је делегату *Маријановићу* и оправдао свој рад и Скупштина га није могла осудити као кривца.

Члан *Мирковић*, делегат из Вишеграда потражује посмртнину за члана *Видака Бјелића*. Председник одговара делегату из Вишеграда да се не може узети у обзир потраживање јер је то било прије три године, а доказано је да члан *Бјелић* није платио своје чланарине 7 месеци.

Добија реч члан *Жика Мајић* као делегат из Београда, који поздравља све присутне и говори да му је жао што не може доћи до споразума да се да разрешница старој Управи. Након дуже дебате дошло је до споразума и дата је разрешница старој Управи.

Прије бирања нове Управе узима реч Делегат из *Долца*. Исти износи неке критике о нетачном раду бившег Повјереника.

Добива реч *Милован Милић* председник Централне управе који поздравља све присутне а затим чита поздрав од Обл. Управе *Љубљане* и *Загреба*, и критикује сарајевске делегате који су били присутни на Год. Конгресу и неоправдано нападали, а нарочито *Марко Маријановић*. Али поред све своје критике одлично хвали рад Обл. Управе Сарајево као најбоље сараднике у нашој земљи.

Члан *Маријановић* подноси листу Одбора коју чита члан *Шефко Концић* као председник Скупштине и дао је на гласање али се није примила.

Члан *Маријановић* ставља питање на члана *Јовичића* дали се прима надаље као председник Обл. управе, нашто *Јовичић* категорички одбија и навађа да је то велика жртва што нема мира код куће са својом породицом а још се је показало неколицина чланова у сарајевској ложионици, који су радили против мене и тражим сада овде на лицу места нека се изјасне ко има шта против мене. После расправе *Јовичића* и *Тешића* прешло се на даљи рад.

Након читаве дебате није се могло доћи до избора, па је узео реч члан *Јовичић*. Он предлаже да се сви делегати повуку у друштвену канцеларију и да заједнички изаберу Управу, која ће бити пуноважна и остати као једна светиња без икаквог приговора. На то су се одмах повукли сви у друштвену канцеларију и након 20 минута делегати су изабрали Управу и сви својеручно се подписали изузев делегата сарајевске ложионице *Остоје Вулејића*.

(Наставак у идућем броју)

ZAPISNIK

8 redovite godišnje skupštine, održane dne 27-VII-1933. god. u prostorijama Sportskog kluba „Željezničar“, Trnjanska cesta kbr. 1.

PRISUTNI

Gosp. policijski izaslanik i predsjednik Centralne uprave *Milovan Milić*.

Prisutni delegati iz Oblasne Uprave — Zagreb

Polgar Antun, Osijek, *Borović Ivan*, Split, *Stančić Antun*, Sušak, *Grba Mile*, Srpske Moravice, *Prodanović Ivan*, Virovitica, *Jakšić Rade IV*, Srpske Moravice, *Vučković Jovo*, Srp. Moravice, *Tomanek Franjo*, Bjelovar, *Grgurić Nikola*, Ogulin, *Vrzić Mile*, Brod na Savi, *Ivić August*, Sisak, *Starčević Ilija*, Karlovac, *Pervan Josip*, Osijek, *Školneković Ivan*, Zagreb, *Oreški Mijo*, Zagreb, *Medved Djuro*, Zagreb, *Kosanović Marko*, Novska, i *Golem Petar*, Zagreb.

Godišnja skupština je zakazana za 9 sati prije podne, a pošto nema dovoljan broj delegata, i treba čekati, dok se ne uredi bilans Udruženja, to se skupština zakazuje za 10 sati prije podne, t. j. jedan sat kasnije.

Predsjednik Obl. uprave *Janežić* otvara skupštinu u 10 sati prije podne, i pozdravlja prisutne sa riječima: Draga braćo i drugovi, otvaram 8. redovitu godišnju skupštinu, pozdravljam prisutne i svekoliko članstvo udruženja ložača Kraljevine Jugoslavije, zastupano po delegatima podružnica ove Oblasne Uprave, a preminulim članovima ovog Udruženja, izražavam duboko saučešće. Predlažem gospodi skupljenim delegatima, da biraju predsjednika, tajnika i dva overača zapisnika godišnje skupštine.

Izabran je za predsjednika godišnje skupštine predsjednik Centralne uprave gosp. *Milovan Milić*, za tajnika gosp. *Starčević Ilija*, a za overača zapisnika *Vrzić Mile* i *Oreški Mijo*.

Predsjednik Centralne uprave *Milić*, se zahvaljuje članovima na poverenju, što su ga izabrali za predsjednika godišnje skupštine, i upozorava, da se razlozi navadaju svaki zasebno, da se ne ometa rad godišnje skupštine.

Zatim *Janežić* čita pozdravnu depešu Njegovom Veličanstvu Kralju Jugoslavije *Aleksandru I.*, a prisutni oduševljeno kliču: „Živio“. Čita dalje pozdravne depeše: Gosp. Ministru Saobraćaja, gosp. Direktor u direkcije Zagreb, gosp. Ing. *Naumoviću* našem počasnom predsjedniku, gosp. Ing. *Lazi Markoviću* p. direktoru direkcije Subotica, i banu Savske banovine gosp. Dr. *I. Peroviću*.

Posle čitanja pozdravnih depeša *Janežić* čita svoj izveštaj i u kome iznosi da je na direkciji Zagreb intervenisao za članove i cilj Udruženja 18 puta, imajući uvijek na umu dobrobit udruženja, kao i članova. Zatim se zahvaljuje cjelokupnom članstvu Oblasne uprave Zagreb na poverenju, koje mu je iskazano kao predsjedniku ove Uprave. Tokom mojega vodstva kroz godinu, trudeći se svim silama kroz cijelo to vrijeme predsjednikovanja, da štitim interese članova kao i udruženja, i želi novo izabranom predsjedniku, kao i cjelokupnoj novo izabranoj Upravi, da nastoji i nadalje poraditi u tom smislu, i onda je sigurno, da će ovo udruženje napredovati kako u materijalnom, tako i u moralnom pogledu.

Izveštaj predsjednika Oblasne uprave prima se.

Sekretar *Mlakar* čita tajnički izveštaj koji se takođe prima. Zatim *Jugović* čita blagajnički izveštaj, koji se isto prima. U to vreme prispeo iz direkcije Zagreb gosp. Ing. *Šenauer*, a članovi ga oduševljeno pozdravljaju.

Janežić saopštava, da sa direkcije Zagreb, imademo primiti 23. 180 dinara, za koje nam je obećano, da ćemo ih danas primiti.

Posle toga *Pešić* izvještava o radu nadzornog odbora.

Posle ovoga predsjednik skupštine predlaže, da se razreši stara Uprava, našta posle kratke diskusije daje se razrešnica staroj Upravi i pristupa se biranju nove Uprave i nakon predlaganja kandidacione liste *Janežića Dragutina*, razvila se diskusija i jednoglasno se prlma predložena lista, koja slijedi ovim redom: Predsjednik *Janežić Dragutin*, Podpredsjednik *Medved Djuro*, I. tajnik *Mlakar Franjo*, II. Tajnik *Matan Ivan*, I. Blagajnik *Jugović Imbro*, II. Blagajnik *Juršić Tomo*.

UPRAVNI ODBOR

Školneković Ivan, *Marčelja Đuro*, *Rom Stjepan*, *Benažić Franjo* i *Rozencvet Alojz*.

ZAMJENICI UPRAVNOG ODBORA

Dobrančić Josif i *Golem Petar*.

NADZORNI ODBOR

Predsjednik *Oreški Mijo*. Odbornici: *Ptičar Ljudevit*, *Bogdan Ivan*, *Bobinac Ivan*, *Mičetić Marijan* i *Matovinović Ivan*.

Marčelja primećuje, da sada Uprava dobro radi, a da se izoliraju članovi koji su na uštrb radu udruženja, što se oduševljeno odobrava.

Dovde se *Ptičar* ne slaže sa biranjem članova Upravnog odbora. Na to mu predsjednik skupštine *Milić* ne odobrava ovakovo mišljenje koje nije na mjestu, jer je dokazano da je ova izabrana Uprava kroz godinu pokazala, da je dorasla svojoj zadaći, i da je uvijek radila za dobro i cilj udruženja, kao i članova.

Posle toga se prelazi na eventualije.

Našto *Janković IV*. Moli da mu se reguliše penzija preko Centralne uprave i predsed. Centralne uprave.

Milić jamči, da će za taj predmet intervenisati.

Prodanović moli da se urgira na direkciji radi prekoračenja službe i ložača u ložionici Virovitica, koja im nije zakonom predviđena. Na pitanje gosp. Ing. *Šenauera* daje podatke.

Milić obećava sa svoje strane, da će u pogledu toga Centralna uprava u svako doba intervenisati ili neka se putem Oblasne uprave Zagreb pošalje rezolucija na direkciju Zagreb.

— Nastavak u idućem broju. —

Захвалница

Потписани члан пододбора ложача Обл. упра, је у Суботици најтоплије захваљује делегатима који су на годишњем конгресу одржatom 11 и 12 јуна о. г. у Београду за мене дали добровољни прилог и тиме ме материјално помогли, што је знак велике другарске љубави.

Ђурђевић Свештозар

ложач лож. Вел. Бечкерек